

พระราชกฤษฎีกา
การดำเนินการให้ได้ที่ดินเพิ่มเติม
และการจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่เจ้าของที่ดิน
ที่จะได้รับการชดเชยที่ดิน
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการให้ได้ที่ดินเพิ่มเติมและการจ่ายเงิน
ค่าทดแทนให้แก่เจ้าของที่ดินที่จะได้รับการชดเชยที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๓๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์
พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการดำเนินการให้ได้ที่ดิน
เพิ่มเติมและการจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่เจ้าของที่ดินที่จะได้รับการชดเชยที่ดิน พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนที่จะได้รับการชดเชยที่ดินต้องเป็นผู้ถูกเวนคืนที่ไม่มีที่ดินเหลืออยู่หรือมีเหลืออยู่ไม่เพียงพอที่จะใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบการทำมาหาเลี้ยงชีพได้

การพิจารณาว่าที่ดินที่เหลืออยู่ไม่เพียงพอที่จะใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบการทำมาหาเลี้ยงชีพได้หรือไม่ เพียงใด ให้พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เจ้าของที่ดินที่จะได้รับการชดเชยที่ดินได้ใช้ที่ดินนั้นอยู่ก่อนการเวนคืน โดยคำนึงถึงความจำเป็นและการใช้ที่ดินที่เคยใช้อยู่เป็นสำคัญ

มาตรา ๔ ที่ดินที่จะเวนคืนเพื่อนำไปชดเชยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นที่ดินที่อยู่ในแนวเขตที่ดินที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนฉบับเดียวกันกับที่ดินของเจ้าของที่ดินที่จะได้รับการชดเชยที่ดิน

(๒) เป็นที่ดินที่เจ้าของคนเดียวหรือหลายคนมีกรรมสิทธิ์คนละไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าไร่สำหรับที่ดินที่ใช้เพื่อเกษตรกรรม และไม่น้อยกว่าห้าไร่สำหรับที่ดินที่ใช้เพื่อการอื่น และจะเวนคืนเกินร้อยละสิบของที่ดินที่เจ้าของที่ดินมีอยู่ในแปลงนั้นไม่ได้ เว้นแต่เจ้าของที่ดินจะยินยอมให้เวนคืนมากกว่านั้น

(๓) เป็นที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงแต่เป็นที่ดินที่อยู่ติดต่อกันเป็นของเจ้าของคนเดียวกัน ซึ่งเจ้าของที่ดินได้ใช้ประโยชน์แต่เพียงบางส่วน และส่วนที่จะเวนคืนเพื่อนำไปชดเชยนั้น เป็นส่วนที่ยังมิได้ใช้ประโยชน์ หรือใช้ประโยชน์อยู่แต่การเวนคืนนั้นไม่ทำให้เจ้าของที่ดินเกิดความเดือดร้อนเกินสมควร

(๔) จำนวนที่ดินที่จะพึงเวนคืนเพื่อนำไปชดเชยต้องมีจำนวนเพียงพอที่จะนำไปชดเชยให้แก่เจ้าของที่ดินที่จะได้รับการชดเชยที่ดินคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนได้

(๕) ในกรณีที่เจ้าของที่ดินที่จะได้รับการชดเชยที่ดินไม่มีที่ดินเหลืออยู่ ที่ดินที่จะนำไปชดเชยต้องอยู่ในรัศมีไม่เกินห้าร้อยเมตรจากที่ตั้งของที่ดินเดิมที่ถูกเวนคืน

(๖) ในกรณีที่เจ้าของที่ดินที่จะได้รับการชดเชยที่ดินมีที่ดินเหลืออยู่บางส่วน ที่ดินที่จะนำไปชดเชยต้องเป็นที่ดินที่อยู่ติดกับที่ดินที่เหลืออยู่นั้น